

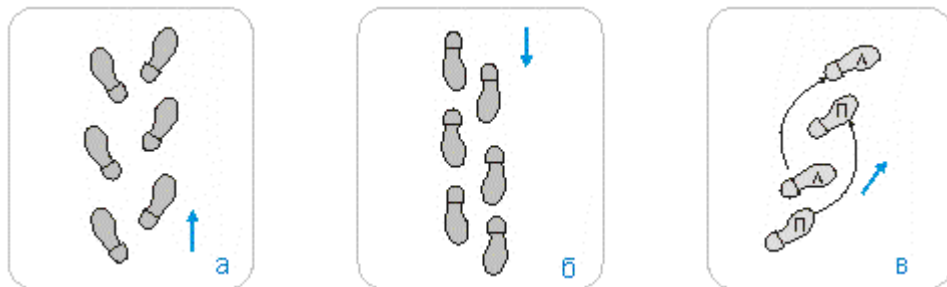

35. Ходіння трав'яними та осипними схилами.

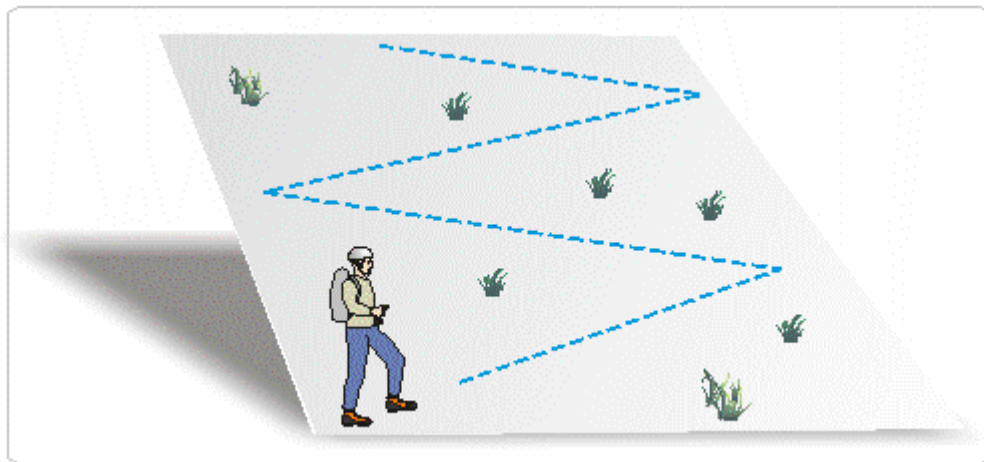
а. Ходіння трав'яними схилами ; б. Ходіння осипними схилами.

Часто підходи до скель або до скельних масивів пов'язані з пересуванням трав'яними та осипними схилами.

а. Ходіння трав'яними схилами. Рухаючись трав'яним схилом, ноги ставлять повністю на стопи, використовуючи горбки та виступи як сходинки. При збільшенні нахилу схилу, стопи розводять в сторони - "ялинкою" (мал. 113а) або ж починають підніматись зигзагом (мал. 114). Довжина кроку визначається крутизною підйому: на пологому схилі кроки довші, на крутому – коротші. На спусках ногу потрібно ставити на всю ступню, носок вертикально вниз (мал. 113б). Проходячи трав'яні сходи необхідно пам'ятати:

Мал. 113. Постановка ноги при пересуванні трав'янистими схилами:
а – на підйомі; б – на спуску; в – на діагоналі зигзагу.

Мал. 114. Пересування зигзагом стрімким схилом.

- В траві падіння каміння не чути, а деколи і не видно (в залежності від висоти трави);
- У ранішні часи, а також після дощу трава мокра, що підвищує небезпеку проковзування при її подоланні;
- У випадку проковзування та падіння на крутому схилі необхідно терміново застосувати заходи по самозатриманню, поки швидкість ковзання ще не велика. Для цього слід: перевернутись на живіт, віджавшись руками і ногами від схилу, та загальмувати. Або опертись на штичок льодоруба чи на альпеншток, при їх наявності.

б.Ходіння осипними схилами. Осипи можуть бути :

- Дрібними (середній розмір одного фрагменту 1-5 см);
- Середніми (середній розмір одного фрагменту 5 - 50 см);
- Крупними (середній розмір одного фрагменту від 0,5 до 2-3 м).

А також можуть бути :старими, добре злежаними , або рухливими. Найбільш небезпечні рухливі осипи. Тут вища ймовірність зриву каміння та враження людей , що знаходяться під тими хто йде зверху.

Дрібну рухливу осип долають вибиваючи ногою сходинку щораз просуваються догори. Дрібні уламки каміння сповзають з під ніг , тому при навантаженні сходинки необхідні плавні рівномірні рухи .

Середні осипи більш стійкі , але оскільки куски скель тут більші то і ймовірність викликати падіння каменя або каменепаду , необережними рухами набагато більша. Долати таку осип треба обережно, не поспішаючи , відшукуючи тверду опору для ніг.

Крупні осипи долаються пересуваючись з одного блока-каменя на інший , часом із застосуванням елементів скелелазіння.

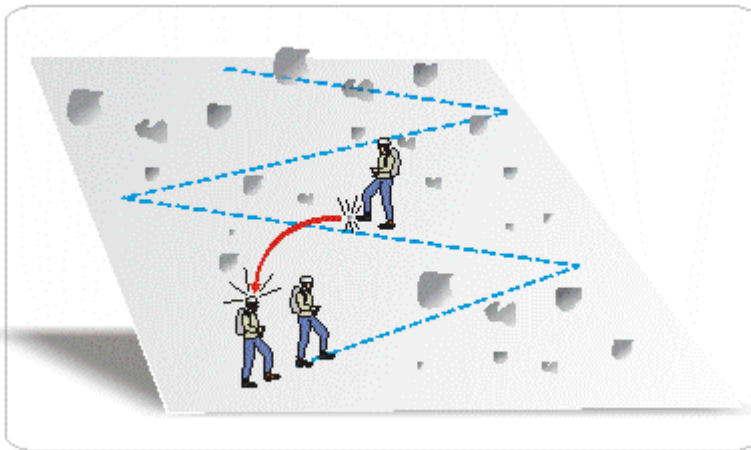
При спусках перевагу треба віддавати дрібним осипам , що додає не тільки швидкість руху , а і задоволення. Спускаються ковзаючи разом з масою осипу прямо вниз. Таке пересування в сленгу називають “спуск ліфтом”.

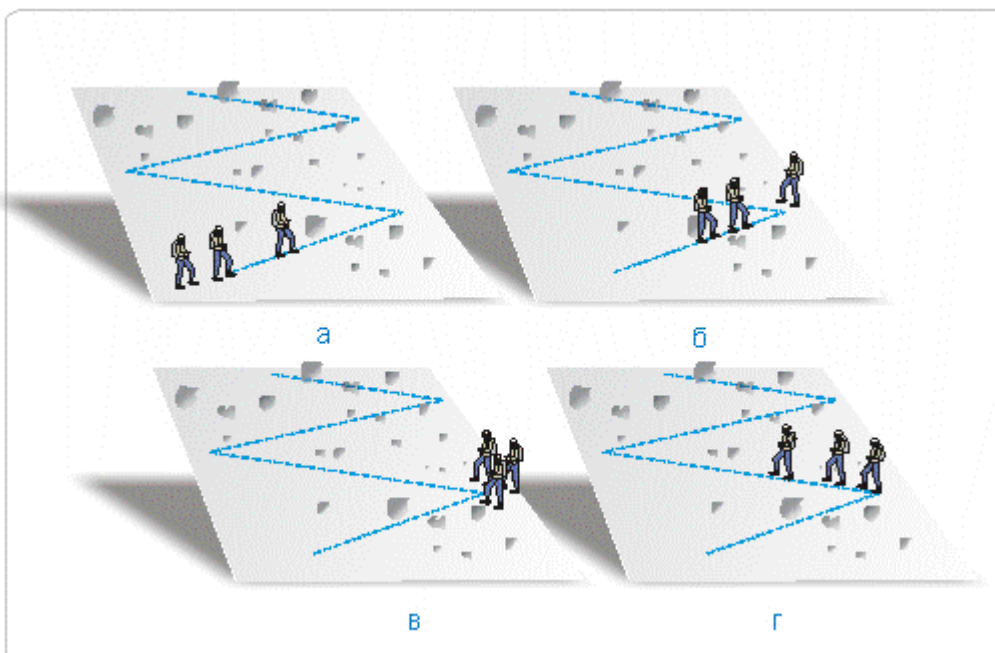
Але такий спуск небезпечний, якщо прошарок осипу тонкий та на твердому ґрунті. Велика ймовірність проковзування та падіння.

- Пересуватись осипами необхідно щільною групою;
- Уникати розташування групи на схилі під іншою або однієї особи під другою (мал. 115) ;
- Випадково зрушивши камінь з місця, негайно попередити про небезпеку голосним криком “Камінь!” та спробувати його затримати.
- У випадку пересування зигзагом , долати наступну лінію підйому тільки після збору всіх учасників групи на “повороті” (мал. 116).

Мал. 115. Неправильне розташування групи на підйомі.

Мал. 116.Правильне проходження осипного схилу.